

فرهنگراه

نشریه تخصصی دانشجویی
دانشگاه فرهنگیان استان تهران

شناسنامه اثر

مدیرعامل و صاحب امتیاز: مجید ملکی نجف آبادی
مدیرمسئول نشریه: علی قلعه نویی
سردبیر: علی عزیزی
طراح گرافیک: لیلا محمدیان

نظام آموزش و پرورش

همچنان اولویت آخر کشور

■ محمد محبی

ذهن ها به سمت کمبود بودجه و امکانات سوق پیدا می‌کند. نظام آموزشی کشور که در اصل تربیت کننده آینده سازان ایران است تبدیل به اختاپوسی شده است که در مقابل هر گونه حرکتی مقاومت می‌کند و دائم در حال تغییر وزیر است تا زمانی که دغدغه معلمان کشور ما معیشت باشد و دغدغه دولت تامین اعتبار قطعا نظام تعلیم و تربیت ما ان طور که باید شکل نخواهد گرفت رشد در یک مجموعه امری زمان بر است که نیاز به تلاش تک تک اعضای آن مجموعه دارد اما چیزی که حال حاضر واضح می‌باشد این است که نمیخواهند نظام آموزشی ما پیشرفت کند. در واقع برنامه این است که معلم ضعیف تربیت کنیم و نگذاریم معلم کرده و خلاقیت به خرج دهد و معلم باید در دغدغه معیشت غرق باشد

باتوجه به عدم پرداخت به موقع پرداختی های فرهنگیان در پایان سال ۱۴۰۱ و در پی آن استعفای وزیر وقت آپ تغییر و تحولاتی در وزارت آموزش و پرورش در سطوح عالی در حال رخ دادن است. اما سوال مهم این است که با این تغییرات آیا دردی از فرهنگیان کشور دوا خواهد شد ؟ این سوال همیشه در مورد وزارتخانه آپ مطرح بوده است که آیا تغییر وزیر مشکلات را حل می‌کند ؟ وزارت آموزش و پرورش همواره در دولت های متعدد جز کم اهمیت ترین وزارت خانه های موجود بوده است و خیلی وقت ها به چشم مصرف کننده به آن نگاه شده است و شاید اگر اعتراض معلمان نبود حتی رتبه بندی نیز به تصویب نمی رسید نگاه به نظام آموزشی کشور به قدری تقلیل یافته است که هرگاه اسم معلم یا وزارتخانه می‌آیند همه

چه شد که به اینجا رسیدیم!

یادداشت یک دانشجومعلم

چه شد؟

می‌خواهم از چه شد ها بگویم...

انقلاب اسلامی بیش از یک دهه عمر کرده است و پیش می‌رود اما چه شد؟ اصلی‌ترین عامل زنده ماندن هر درختی، رشد شادابی آن است. انقلابی که می‌خواهد بر قلل عالم بانگ الله اکبر برقرار کند، چه قدر جوانش الله اکبر را می‌شناسد؟ آیا جوانش می‌داند که این الله اکبر رمز چه پیروزی‌هایی بوده است؟ چه قدر به تربیت نسل خود توجه کرده است؟ آقای ج ا بیداری؟! تو فقط در سوی قله ها هستی و دشمن در حال ساختن جوان هایت... توهم توطئه ندارم، بد بین و اهل شیون و داد هم نیستم اما نظام تعلیم تربیتی که باید نیروی تمدنی می‌ساخت؛ امروز دانش آموزانش در حال دور ریختن وقت خود در همین ساختار و ساخته شدن افکار در جای دیگر می‌باشند و معلمانش به جای تاثیر گذاری، به دنبال پر کردن هزاران چاله و چاه هستند. با دیدن این وضعیت به فکر اصلاح افتادیم. در مبانی های آموزشی و پرورشی بحث ها شده ، می شود و خواهد شد. بر سر یک اسم شهید در یک کتاب درسی مدت ها بحث است چه برسد به اسناد لانه جاسوسی. حرف از اصلاح شد یاد کنکور افتادم، تنها قسمتی از اصلاح که از سران مملکت تا دانش آموز و معلم مملکت هم نظر بودند اما حاصلش چیز دیگری شد. حاصل سالی دو کنکور همراه با نهایی با تاثیر زیاد شد. یعنی در واقع مافیای کنکور هم بیشتر کلاس کنکور برگزار می‌کند، هم کتاب سوالات تشریحی می‌فروشد و همین جور چاق و چاق تر می‌شود.

اما همه چشم ها را بسته ایم. از من دانشجو معلم و والدین تا وزیر وکیل! گویی چیزی مهم تر از تربیت نسل کشورمان است. شاید هم برنامه این است که انقدر درگیر روزمرگی شویم که به آینده فکر نکنیم. شاید قرار نیست هیچ وقت ما به جامعه ی خود فکر کنیم. شاید همان مافیایا فکر کرده اند، برده اند و می‌برند و می‌دوزند. و ما فقط به دنبال حقوق و تلاش برای گذر زندگی باید بدویم و بدویم و بدویم. اما این متن را با کوهی از ناامیدی تمام نمی‌کنم، حتی یک فرد اعدامی هم امید به زنده ماندن دارد چه برسد ما که فقط نیازمند یک همت همگانی هستیم. برای این میدان جنگ، جنگجو لازم است نه ترسو! و سلام.

بخش ۱

بررسی نظام های آموزشی منطقه

تقویم آموزشی عراق شباهت زیادی با تقویم آموزشی کشور ایران دارد.

شروع سال تحصیلی در این کشور از همان مهرماه است. این تقویم به شرح زیر است:

شروع ترم اول از تاریخ ۱۹ مهرماه یا یازدهم اکتبر شروع می شود و تا تاریخ ۹ بهمن ماه یا ۲۹ ژانویه به مدت ۱۵ هفته ادامه دارد.

امتحانات ترم اول در همان بهمن ماه یا ژانویه به مدت دوهفته برگزار می شود.

پس از اتمام امتحانات، تعطیلات میان ترم دانشگاه ها تا هفتم اسفندماه یا ۲۶ فوریه است.

نیمسال دوم سال تحصیلی به مدت ۱۵ هفته از ۲۷ فوریه شروع می شود و تا یازدهم ژوئن یا همان ۲۱ خردادماه ادامه دارد.

امتحانات ترم دوم به مدت ۳ هفته پس از این تاریخ برگزار می شود.

تر رفت.

کشور ترکیه عضو معاهده بولونیا در حوزه آموزش عالی اروپا است و آن را به طور کامل اجرا می کند اما نظام آموزش کشور عراق تفاوت هایی دارد.

بررسی مقاطع متفاوت دو کشور و مقایسه آن ها با کشور خودمان ما را به نتیجه های جالبی می رساند. برای این منظور مقاطع تحصیلی و همچنین آموزش عالی این کشور ها را بررسی می کنیم. در شروع بحث تقویم آموزشی را داریم که بحث جالبی است.

سال تحصیلی در ترکیه نه ماه است. تقویم سال تحصیلی، از سپتامبر شروع شده و تا ژوئن ادامه دارد. پس از آن تقریباً سه ماه تعطیلات تابستانی است. سال تحصیلی به دو ترم تقسیم شده است، که تعطیلات میان دو ترم، دو هفته تعطیلی در فوریه است. ترم اول در سپتامبر آغاز می شود و در ژانویه پایان می یابد. ترم دوم نیز، از ژانویه تا ژوئن است.

در این بخش به بررسی اجمالی نظام آموزشی دو کشور ساکن در منطقه غرب آسیا، عراق و ترکیه، می پردازیم

این دو کشور از لحاظ جغرافیایی همسایه ی کشور ما می باشند که اقلیم و ترکیب های جمعیتی متفاوتی دارا هستند البته اشتراکاتی هم دارند. برای مثال هردو کشور از ترکیب جمعیتی گُرد بهرمند هستند یا اینکه هردو مقطع ابتدایی را برای دانش آموزان خودشان اجبار کرده اند اما برای فهمیدن اینکه این نظام ها به طور دقیق چگونه می باشند و چه اهدافی را دنبال می کنند باید به جزئیات بیشتری پردازیم. نظام آموزش در کشور ترکیه زیر نظر دولت، یعنی وزارت آموزش ملی ترکیه است. تحصیل در مدارس دولتی ترکیه برای افراد دارای تابعیت ترکیه رایگان است. تحصیل در ترکیه مرحله به مرحله است. به این معنی که نمی توان بدون کسب نمره قبولی در یک کلاس، به کلاس سال بالا

مقطع ابتدایی

چرخه رسمی سیستم آموزشی عراق دوازده سال است که از سن شش سالگی شروع می شود و شامل ۶ سال آموزش ابتدایی اجباری است. پس از اتمام دوره شش ساله مقطع ابتدایی با قبولی در آزمون ملی که توسط وزارت آموزش و پرورش عراق برگزار می گردد، دانش آموز مدرک فارغ التحصیلی دوره ابتدایی را دریافت می کند. آموزش تحصیلات دبستان در ترکیه برای کودکان ۵/۵ ساله (۶۶ ماهه) اجباری است. برای تحصیل در مقطع دبستان، باید مدارک پزشکی ارائه شود. مقطع دبستان در نظام آموزش ترکیه از کلاس های سال اول، دوم، سوم و چهارم تشکیل شده است. آموزش زبان خارجی در دبستان ها از کلاس چهارم شروع می شود. ولی در موسسه های خصوصی از سال های اول این آموزش آغاز می شود.

دانش آموزان عراقی پس از طی دوران ابتدایی وارد مقطع متوسطه می شوند و سال هفتم تا نهم خود را پشت سر می گذارند. پس از اتمام پایه نهم، دانش آموزان برای ورود به سال دهم در آزمون ملی شرکت می کنند. پس از قبولی، دانش آموزان می توانند وارد یک مدرسه متوسطه عمومی یا حرفه ای شوند.

در سیستم آموزشی عراق دو دسته مدارس متوسطه وجود دارد: عمومی و حرفه ای.

مدارس عمومی آموزش جامعی در رشته های علوم انسانی ریاضیات و علوم زیستی در مسیر علمی نظری ارائه می دهند. اما مدارس فنی حرفه ای یا همان متوسطه حرفه ای دارای سه شاخه از رشته های کشاورزی، صنعتی و بازرگانی هستند.

برای تکمیل دوره متوسطه و دریافت گواهی پایان دوره، هر دانش آموز باید در آزمون پایانی شرکت کند. اگر دانش آموزی در اولین امتحان موفق به قبولی نشود، می تواند یک سال دیگر به مدرسه برود و دوباره امتحان دهد. اگر دانش آموزی برای بار دوم نیز در امتحان قبول نشود، واجد شرایط حضور در هیچ دانشگاه یا مدرسه دیگری نیست.

لازم به ذکر است، کلیه خدمات آموزشی و تحصیلی که در مقاطع ابتدایی و متوسطه در کشور عراق ارائه می شوند به صورت رایگان است.

مقطع دبیرستان

مقطع متوسطه در نظام آموزش ترکیه متشکل از کلاس های سال پنجم، ششم، هفتم و هشتم است. به کسانی که این دوره را به پایان می رسانند، دیپلم تحصیلات متوسطه داده می شود. آموزش متوسطه به جز مدارس معمولی، شامل مدرسه هایی است که برنامه های درسی متفاوتی را دنبال می کنند. از جمله این مدارس که بر روی برنامه خاصی تمرکز می کنند، می توان مدارس فنی و دبیرستان حرفه ای کشاورزی را نام برد.

دبیرستان عمومی

همه دانش آموزان فارغ التحصیل از مقطع متوسطه می توانند در این دبیرستان ها ثبت نام کنند. دانش آموزان، پس از پایان چهار سال تحصیل در دوره دبیرستان، با شرکت در آزمون های لازم، می توانند وارد دانشگاه ها شوند.

دبیرستان فنی

فارغ التحصیلان دبیرستان های حرفه ای، می توانند بدون آزمون برای آموزش های مقاطع بالاتر (کاردانی) رشته های فنی و حرفه ای اقدام کنند. دبیرستان های حرفه ای را می توان به دبیرستان های فنی، ارتباطی، بهداشت، هتل و جهانگردی، تربیت معلم و دبیرستان های حرفه ای دریایی گروه بندی کرد. تحصیل در این دبیرستان ها ممکن است به یک سال مطالعه اضافی نیاز داشته باشند.

دبیرستان هنرهای زیبا

این دبیرستان ها برای تربیت کودکانی است، که علاقه و مهارت خاصی در زمینه هنرهای زیبا دارند.

دبیرستان علمی

این دبیرستان ها عمومی اند و مناسب دانش آموزان علاقه مند به شاخه های علوم طبیعی و ریاضی است. این دبیرستان ها، دانش آموزان را برای تحصیل در رشته های علمی در دانشگاه ها آماده می کند.

دبیرستان آناتولی

دبیرستان هایی که تاکیدشان، بیشتر بر زبان های خارجیست و ساعات درسی آن بیشتر از دبیرستان های معمولی است. امکان تحصیل در این دبیرستان ها به زبان دوم خارجی نیز وجود دارد. برای مثال دبیرستان Galatasaray، دبیرستان Kadıköy Anatolian و دبیرستان استانبول (دبیرستان پسران استانبول).

دبیرستان Emam hatip

دبیرستان هایی که برای تربیت خطبای دینی هستند و در آن ها مسائل دینی، قرآنی و مسائل مربوط به امامان آموزش داده می شود.

مدارک دانشگاهی دانشگاه‌های ترکیه، در تمام دانشگاه‌های اروپا قابل قبول است. افراد برای ادامه تحصیل در مقاطع کارشناسی ارشد یا دکتری در اروپا، می‌توانند به سادگی بیشتری اقدام کنند.

در ترکیه برای دریافت مدرک لیسانس، گذراندن دوره تحصیل چهار ساله در دانشگاه ضروری است. با این حال، برای شاخه‌های حرفه‌ای مانند دندانپزشکی، پزشکی، داروسازی و دامپزشکی، یک دوره آموزشی بین پنج تا شش سال مورد نیاز است. دانشگاه‌های ارزان ترکیه زیاد هستند و افراد با توجه به سابقه تحصیلی می‌توانند در آن‌ها ثبت نام کنند.

در پایان یک نکته کلی به سرفصل موضوعات اضافه می‌کنیم:

نظام های آموزشی این دو کشور، به محصلین توجه ویژه ای دارند البته مردم کشور خودشان، مشمول این توجه می شوند. یعنی شرایط نسبتاً دشواری برای اتباع بیگانه در هر دو کشور وجود دارد.

نکته دیگر اینکه کشور عراق در پی اتفاقاتی همچون حمله نظامی آمریکا و همچنین نیروی تروریستی داعش، صدمات زیادی در بخش های گوناگون از جمله در قسمت آموزش دید. برای مثال تعداد زیادی از اساتید و معلمان کشته و مفقود شدند یا مهاجرت کردند. به همین دلیل از ثبات نسبتاً خوبی در نظام آموزشی اش بهرمند نیست.

همچنین در ترکیه، به دلیل تنوع آموزش زبان در دانشگاه ها و مدارس، تعداد زیادی از ترک ها به فکر مهاجرت افتادند و ترکیه ی امروز با مشکل نیروی کار جوان رو به رو است.

واما بررسی نظام آموزش عالی که بحث هیجان انگیزی است :

در سیستم آموزشی عراق به دانش آموزانی که در آزمون ورود به دانشگاه موفق می شوند، مدرکی از سوی دولت ملی عراق اعطا می شود. نمرات آزمون هر دانش آموز توسط یک ارزیابی کامپیوتری پردازش می شود که بر اساس یک نمره طبقه بندی، نقاط قوت و مجموعه مهارت های هر دانش آموز را تعیین می کند.

دانشگاه ها برای قبولی هر شخص به سطح نمره معینی نیاز دارند. اکثر رشته های تحصیلی در مقطع کارشناسی در عراق، چهار ساله هستند به استثنای رشته معماری، دامپزشکی، دندانپزشکی و داروسازی ۵ سال طول می کشد.

زبان آموزش تعیین شده در سیستم آموزشی عراق دو زبان انگلیسی و عربی است که در منطقه کردستان عراق، زبان آموزش، کردی نیز می باشد.

تحصیلات تکمیلی و ادامه تحصیل در مقاطع بالاتر، معمولاً در دانشگاه های بزرگ تر انجام می شود. مقطع کارشناسی ارشد مختص رتبه های برتر است. معمولاً سالانه هر دانشگاه سهمیه پذیرش خود را تعیین می کند و دانشجویان برای ورود و ادامه تحصیل در هر دانشگاه باید در آزمون ورودی همان دانشگاه پذیرفته شوند.

مدت زمان تحصیل در مقاطع کارشناسی ارشد به طور معمول ۲ سال است و حداقل نمره قبولی برای دریافت مدرک پایانی نمره ۷۰ است.

ترکیه تعداد بسیار زیادی دانشگاه دارد. همه دانشگاه ها طبق استانداردهای جهانی و پیشرفته هستند. به علاوه، ترکیه جزو کشورهای عضو معاهده بولونیاست، که شعار این معاهده، گردش مغزها در اروپا به جای فرار مغزها است.

مشکلی که هر معلم با آن دست و پنجه نرم می کند!

پول همه چیز نیست اما خیلی چیزها وابسته به پول است. معلمی شغلی است که با عشق شروع می شود، معلم همچو شمعی می سوزد تا آینده ای را بسازد اما با اینحال معلمان با شرایط مالی دست و پنجه نرم می کنند که عدم رفع این معضل، مشکلی در کیفیت آموزش کشور به وجود خواهد آورد که آسیب های مستقیم و غیر مستقیم آن به کشور غیر قابل جبران است

حقوق کم معلمان مسئله ای تازه نیست و شفاف است که نان آور یک خانواده با حقوق معلمی زندگی راحتی ندارد و اختلاف زیاد حقوق معلمان ایرانی با حقوق معلمان برخی کشورهای خارجی نیز امری واضح است و بیان آن تنها اضافه گویی است.

اما بدقولی هایی که برای پرداخت حقوق معلمان کردند، کسورات، دانشگاهی دانشجو معلمان که به بهانه امکانات رفاهی کسر می شود اما از این امکانات رفاهی چیزی جز غذایی نامطلوب نصیبشان نمی شود، واقعا حق یک معلم نیست.

حق معلم نیست که با این شرایط بعد از تدریس در مدرسه به دنبال کار در اسنپ و بیرون باشد درحالیکه می توانست آن زمان را صرف رشد و بالا بردن علمش کند تا کلاسی مفید و پر بار داشته باشد. به دنبال شغل دوم بودن و تلاش برای افزایش درآمد راهکاری است که بیشتر به ضرر آینده خود کشور است و در تربیت اصولی و بنیادی آینده سازان سرزمین مان به مشکل خواهیم خورد. معلمی شغلی ارزشمند است و عشق و علاقه به تدریس، انگیزه کار معلمان است و امید است که مشکلاتی که در راه این شغل است کمتر شود و مسیر آموزش کشور راهی روان تر را طی کند.

ابلاغیه ها چگونه سر فرهنگ را می برند؟

طغیان این ماه های اخیر در مدارس ناشی از چیست؟ این سوال مهم این روز های محافل جامعه شناسان است، طغیان دهه هشتادی ها. بسیاری تقصیر را بر گردن معلمان، برخی برگردن رسانه، برخی علت اصلی آن را اتفاقات اخیر و برخی نیز برگردن خانواده ها می اندازند. اما نظر ما چیز دیگری است که در این شماره ی فرهنگراه آن را بیان می کنیم.

بنابر گفته ی نیروی انتظامی درصد بالایی از دستگیر شدگان اتفاقات اخیر مختص دهه هشتادی هاست، حتی اگر قبل تر از این اتفاقات را نیز بخواهیم بررسی کنیم ماجرای ساسی مانکن و آهنگ هایش، داستان چالش های شبکه های اجتماعی که در مدارس باب می شدند و همینطور موج پورن در مدارس پسرانه به ما نوید یک سری اتفاقات جدید در نسل جدید را می دهد. بخشی از این ماجرا برگردن رسانه و تغذیه رسانه ای دانش آموزان است اما سوال مهم اینجاست آموزش و پرورش در این ماجرا ها کجا ایستاده است؟ آپ (مختصر آموزش و پرورش) قهرمان است یا ضد قهرمان؟ مقصر است یا مقصر؟

برای توضیح این اتفاقات ما باید مفهومی را مورد بررسی قرار دهیم که در سال های اخیر بسیار جنجال پیدا کرده و آن مفهوم "حضور تفکر تکنوکرات های محافظه کار در آپ" است. تکنوکراسی چیست و چه کار می کند؟ به زبان ساده اگر بخواهیم بگوییم، تکنوکراسی یا فن سالاری دنبال توسعه است و جامعه را مانند یک ماشین می بیند و اینکه این توسعه برپایه چارچوب های اخلاقی ست یا نه برایش اصلا مهم نیست، حال اگر مفهوم فن سالاری در کنار محافظه کاری قرار بگیرد و مدیر حاکم بر یک سازمان و ساختار برای این تکنوکراسی پیراهن پاره کند و انتقاد پذیر نباشد و نگاهش صفر و صدی باشد، آنگاه نیروی انسانی زیر مجموعه مدیر تکنوکرات تبدیل می شود به چرخنده های ماشین توسعه ی او.

حال اگر این چرخه ای که در بالا ذکر شد در آموزش و پرورش رخ بدهد، مدیر محافظه کار معلم را از ساحت معلمی خارج و او را تبدیل به کارمند و چرخه های توسعه ی خود می کند و خلاقیتش را می کشد. معلم یا بهتر بگوییم کارمند آموزش و پرورش نه دغدغه ی تحقق جامعه ی آرمانی را دارد و نه سوادش را (زیرا آن مدیرتکنوکرات محافظه کار در دانشگاه فرهنگیان نیز هست و آنجا نیز دانشجومعلم را چرخنده می بیند) و صرفا به دنبال رسیدن به بودجه بندی درس ها ست و حقوقش.

دانش آموز دهه هشتادی ما با آن مختصات و تغذیه فرهنگی که خدمتتان عرض کردیم آیا پذیرای این محیط کارمندی و جامعه پذیری آمرانه است؟ پاسخ این سوال روشن است.

آیا این تنها بلایی است که تکنوکرات و محافظه کار بر سر فرهنگ می آورد؟ خیر، او مفاهیم را نیز نابود می کند زیرا به فرهنگ نیز نگاهی ماشینی دارد و می خواهد با کنترل اجتماعی مردم را فرهنگ پذیر کند غافل از آن که فرایند جامعه پذیری فرایندی است انسانی و تا وقتی وجه انسانی و عقلانی آن کامل نشود نتیجه ای حاصل نمی گردد.

فاجعه آن جایی رخ می دهد که این مدیر محافظه کار تکنوکرات معتقد به تقلید از غربی ها باشد و خواستار تبدیل ایران به ژاپن اسلامی و خود را لیبرال دموکرات مسلمان بداند و چون جهاد تبیین، تمدن اسلامی، معلم چند ساحتی و سند تحول بنیادین را بخواهمفاهیمی د اجرا کند، آنجاست که این آش شوربا نتیجه اش می شود مرگ مفاهیم.

به طور مثال مدیر تکنوکرات فن سالار مجبور می شود که برخلاف نظر خودش برای افرادی چون شهید سلیمانی اقدامی فرهنگی انجام دهد. مدیر چون خلاقیتی ندارد سریعا دستور یک مسابقه ی دلنویسته یا چیزی از این قبیل را می دهد و آن را ابلاغ می کند به مدارس، نیروی معلم و معاون پرورشی در مدارس (شما بخوانید کارمند) اگر خیلی زحمت بکشد برای رفع تکلیف پوستر را به دیوار مدرسه می زند و یا حتی خودش یک کاری را از اینترنت پیدا کرده و برای آموزش و پرورش می فرستند، آموزش و پرورش هم به آن معاون پرورشی که بیشتر پوستر چاپ می کند یا بیشتر سرچ در گوگل لوح تقدیر می دهد و این فرایند اسمش می شود کار فرهنگی، حال شما این موضوع را تعمیم بدهید به طرح رتبه بندی که قرار بود کیفیت آموزش را بالا ببرد و لوح تقدیر چاپ کردن های بی دلیل مدیران مدارس برای بالا بردن رتبه معلمان، طرح های ضمن خدمت و کانال هایی که آن ها را خرید و فروش می کنند، نمره دادن های بی ضابطه ی کارمندان آموزش و پرورش و از این

قبیل اتفاقات، در این فرایند کار ضعیف فرهنگی آموزش و پرورش است که کشور در جنگ ترکیبی زمین می خورد و موفق ترین کار فرهنگی چند سال اخیر مملکت می شود یک سرود (سلام فرمانده) و مشهورترین به اصطلاح متفکران حوزه ی فرهنگ می شوند افرادی که اگر در زمان مطهری و بهشتی بودند، نهایتاً می توانستند برای مسجد محله شان برنامه ی دهه ی فجر اجرا کنند.

■ علی ولی زاده

اقتصادی

میزان سرمایه گذاری در آموزش و پرورش بر مبنای بازگشت سرمایه چقدر باید باشد؟

در نگاه سرمایه داری یک تفکر کاملاً خودخواهانه و خود بینانه نهفته است که اعتقاد دارد، زمانی باید سرمایه خرج شود که سود آن بلافاصله به شخص سرمایه دهنده برسد اما اگر از نگاه دلسوزانه و وطن پرستانه به موضوع نگاه کرد؛ باید سرمایه را در راستای اهداف بلند مدت و بنیادین حرکت داد که ثمره بزرگ تری هم دارد. اگر نگاه به نظام آموزشی به جای ساخت موسسات کنکوری و... تغییر کند، سرمایه در راستای رشد آموزش و تربیت حرکت می کند.

موضوعی که در طی چند سال می تواند اقتصاد و فرهنگ را دگرگون سازد و صد حیف که کاسبان تورم نمی گذارند...

برخی سرمایه داران و صاحبان قدرت، تخصیص منابع و بودجه در نظام آموزشی کشور را مساوی با هدر دادن سرمایه می دانند زیرا به نظر این افراد سرمایه باید در جایی قرار گیرد که بلافاصله سود دهی داشته باشد و سود آن قابل لمس باشد مانند هزینه برای حفر چاه نفت.

اما آیا هزینه در راستای رشد آموزش در کشور سود دهی ندارد؟!

در جواب این سوال باید گفت که هر کشوری که در راستای پیشرفت نظام آموزشی خود قدم برداشته بود با گذر سال ها از سود اقتصادی زیادی بهره مند شده است.

اما در کشور ما از آنجا که صاحبان قدرت و سرمایه مطمئن نیستند که تا چند سال دیگر بر مسند قدرت هستند؛ در سرمایه گذاری های بلند مدت مثل سرمایه گذاری در نظام آموزشی کشور کوتاهی می کنند

ببخشید که بابات شدم...

در این بخش به خلاصه و بررسی فیلم حوض نقاشی می پردازیم که تماشای آن می تواند برای همه الیخصوص معلمین و مشاوران مفید باشد.

خلاصه داستان:

مریم و رضا با آدم‌های دیگر فرق دارند، آن هم نه یک فرق ساده، بلکه بسیار بزرگ و آن‌ها باید تلاش کنند تا به دیگران ثابت کنند این تفاوت بزرگ را با معجزه عشق حل کرده‌اند. ولی پذیرفتن این تفاوت برای تنها پسرشان که بر خلاف آن‌ها کاملاً سالم و مثل بقیه آدم هاست، به اندازه ای سخت است که از خانه می‌گریزد و به خانه ناظم مدرسه اش پناه می برد. در این میان مسائل کمتر دیده شده جامعه را می بینیم. شاهد چالش های شخصیت های فیلم و مشکلاتشان هستیم تا به روند عادی زندگی شان برگردند و با هم زندگی شان را بسازند

نقد فیلم:

فیلم دارای موضوع نسبتاً متفاوتی در میان دیگر آثار سینمای ایران است و از همان اول به مخاطب می فهماند که قرار است با احساساتش بازی بشود. فیلم حتی می تواند با تماشاگران خارجی ارتباط برقرار کند و جهان شمول است. در ظاهر به نظر از پیچیدگی کارگردانی خاصی برخوردار نیست اما روند روایت داستان باعث جذب مخاطب می شود و آن را ماندگار می کند. کارگردان ترکیب خوبی از کنار هم چیدن صحنه ها برقرار کرد و روند خوبی را پیش برد.

انتخاب‌های کارگردان، دقیق، ریز و در عین حال معنا دار بود و ریتم فیلم آرام پیش رفت و نماهای خوبی توانستند بگیرند.

مکان‌ها و گوشه و کناره‌هایی که کارگردان برای فیلمبرداری انتخاب می‌کرد، متناسب با حال و هوای داستان و وضعیت شخصت‌ها بود و دقت بالای کارگردان، در انتخاب مکان‌ها را نشان می‌داد. صحنه‌هایی که زوج اصلی فیلم کنار هم بودند، فاصله دوربین کم میشد و می‌خواست صمیمیت میان آن دو را نشان بدهد و شاهد این امر میان شخصیت‌ها ناظم و همسرش نبودیم.

روند داستان خیلی خوب پیش می‌رود و شاهد یک داستان عاشقانه خاص و متفاوت هستیم. عشقی کمیاب و نادر با امیدی درخشان در میان دو زوج اصلی که برایش مرد داستان در سوپری کار می‌کند و سختی‌هایی می‌کشد. همین باعث می‌شود که فیلم خیلی خوب با مخاطب ارتباط برقرار کند.

متاسفانه شخصیت‌پردازی در این فیلم به طور کامل صورت نگرفت و به فردیت شخصیت‌ها به طور کامل پرداخته نشد و نویسنده خیلی از مسائل را به طور کامل توضیح نداد. برای مثال نشان دادن یک سکانس کوتاه در اول فیلم و پریدن به چند سال بعد و نشان دادن حاصل عشق زوج فیلم چندان دلچسب نبود. کارگردان می‌توانست تیتراژ شروع فیلم را با چند عکس از این چند سال نشان ندهد، بهتر کند چرا که یک تیتراژ شروع با پس زمینه‌ای سیاه که عوامل فیلم را معرفی می‌کند چندان جذاب نیست و برای مخاطب خسته‌کننده است.

در عین حال نویسنده سعی کرد به مسائل ظریفی درباره ویژگی شخصیت‌ها بپردازد. مثلاً این موضوع که مریم تنها می‌تواند کتلت‌هایی با مزه‌هایی یکسان درست کند، نقاشی‌های کودکانه می‌کشد و از خیابان، شهربازی، پله برقی و ارتفاع هراس دارد. همین ویژگی‌های کودکانه را در رضا به شکلی دیگر با خصوصیات مردانه می‌توان دید. مثلاً تلاشش برای موتورسواری و درنهایت موفق نشدنش و دویدنش در کنار موتور تا بتواند کاری برای گذران زندگی داشته باشد. این خصوصیات ریزی که در فیلم به آن پرداخته شد و واکنش‌های کودک که در تنش است، دقت و ظرافت نویسنده در برخی مسائل را نشان می‌دهد و به نظرم نویسنده در نماد سازی عالی عمل کرد.

دیالوگ‌های ماندگار فیلم:

رضا: مامان، باباها خیلی خوبن
سهیل...بخدا...وقتی نیستن میفهمی
...باورکن...به خاک آقام!
مریم: سخت نگو که بیست بشی.
رضا: ببخشید که بابات شدم سهیل...
رضا: گریه ماله مرده فقط سرت رو بالا بگیر و گریه کن!
رضا: مردی که کار نکنه عین خودکاری که نمی‌نویسه.

کارگردان: مازیار میری

تهیه کننده: منوچهر محمدی
فیلمنامه نویس: حامد محمدی
بازیگران: شهاب حسینی، نگار جواهریان، فرشته صدرعرفایی، سپهراد فرزامی، سیامک احصایی، الهام کردا

نکات آموزنده فیلم:

این فیلم تلنگری برای افراد عادی جامعه است تا با دیدی متفاوت به زندگی بنگرند و دنیای بهتری برای خود بسازند. فیلم زندگی دو خانواده متفاوت را نشان می‌دهد و می‌خواست بگوید که در هر خانواده‌ای با هر ویژگی، مشکلاتی هست که ما از آن خبر نداریم و به ظواهر نباید توجه کنیم.

@FARHANGRAH_CFU

فرهنگراه
نشریه تخصصی
دانشگاه فرهنگیان
استان تهران

کانال تلگرام

ارتباط با
نشریه
فرهنگراه

@FARHANGRAH_AD

ادمین تلگرام